ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 26ης Σεπτεμβρίου 1988 *

Στην υπόθεση 229/88 R,

Cargill BV, εταιρία ολλανδικού δικαίου με έδρα το Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες,

Speelman's Oliefabrieken BV, εταιρία ολλανδικού δικαίου με έδρα το Ρόττερνταμ, Κάτω Χώρες,

BEOCO Ltd, εταιρία αγγλικού δικαίου με έδρα το Λίβερπουλ, Αγγλία,

BOCM Silcock Ltd, εταιρία αγγλικού δικαίου με έδρα το Χάμσαϊρ, Αγγλία,

Cargill UK Ltd, εταιρία αγγλικού δικαίου με έδρα το Hull, Αγγλία,

Erith Oil Works Ltd, εταιρία αγγλικού δικαίου με έδρα το Erith, Αγγλία,

Louis Dreyfus & Co. Ltd, εταιρία αγγλικού δικαίου με έδρα το Λονδίνο, Αγγλία,

Compagnie Cargill SA, εταιρία γαλλικού δικαίου με έδρα το Saint-Germain-en-Laye, Γαλλία,

CEDOL SA, εταιρία γαλλικού δικαίου με έδρα το Boulogne-Billancourt, Γαλλία,

Comexol SA, εταιρία γαλλικού δικαίου με έδρα το Παρίσι, Γαλλία,

NV Cargill, εταιρία βελγικού δικαίου με έδρα την Αμβέρσα, Βέλγιο,

NV Vamomills, εταιρία βελγικού δικαίου με έδρα το Kortrijk, Βέλγιο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

A/S Carl Rasmussen Korn og Foderstoffer Gamby, εταιρία δανικού δικαίου με έδρα το Søndersø, Δανία,

DS Industries APS, εταιρία δανικού δικαίου με έδρα την Κοπεγχάγη, Δανία,

Palolio & Palvino SpA, εταιρία ιταλικού δικαίου με έδρα τη Νεάπολη, Ιταλία,

ADM Ölmühlen GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου με έδρα το Αμβούργο, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

Brökelmann & Co. Ölmühle und Raffinerie KG, εταιρία γερμανικού δικαίου με έδρα το Αμβούργο, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

Deutsche Conti-Handelsgesellschaft mbH., εταιρία γερμανικού δικαίου με έδρα το Αμβούργο, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

Ölmühle Hamburg AG, εταιρία γερμανικού δικαίου με έδρα το Αμβούργο, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

O. & L. Sels, εταιρία γερμανικού δικαίου με έδρα το Neuss, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

C. Thywissen, εταιρία γερμανικού δικαίου με έδρα το Neuss, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

Union Deutsche Lebensmittelwerke GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου με έδρα το Αμβούργο, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

Huileries de l'Arceau SA, εταιρία γαλλικού δικαίου με έδρα το Lézay, Γαλλία,

εκπροσωπούμενες από τον H. J. Bronkhorst, δικηγόρο στο Hoge Raad και τον E. H. Pijnacker, δικηγόρο Άμστερνταμ, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο J. Loesch, 8, rue Zithe,

αιτούσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Grant Lawrence και P. Oliver, μέλη της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως κύριο αντικείμενο αίτηση με την οποία οι αιτούσες ζητούν την αναστολή εκτελέσεως του κανονισμού 1587/88 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 1988, περί αναστολής του προκαθορισμού του ποσού ενίσχυσης για τους κραμβόσπορους, τους γογγυλόσπορους και τους ηλιανθόσπορους (ΕΕ L 141, σ. 55), καθώς και το προσωρινό εκείνο μέτρο που θα υποχρεώσει την Επιτροπή να λάβει κάθε πρόσφορο μέτρο για να τους χορηγηθούν την τρίτη εργάσιμη ημέρα μετά την έκδοση της Διατάξεως που θα διατάσσει την αναστολή εκτελέσεως πιστοποιητικά με τα οποία να προκαθορίζεται η ενίσχυση για τη μεταποίηση των ελαιούχων σπόρων βάσει του συντελεστή που ίσχυε στις 7 Ιουνίου 1988, για τις ποσότητες γογγυλόσπορων, κραμβόσπορων και ηλιανθόσπορων που αναφέρονταν αντίστοιχα στις αιτήσεις προκαθορισμού που υπέβαλαν στις 7 Ιουνίου 1988,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Αυγούστου 1988, οι αιτούσες άσκησαν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή, με την οποία ζητούν την ακύρωση του κανονισμού 1587/88 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 1988, περί αναστολής του προκαθορισμού του ποσού ενίσχυσης για τους κραμβόσπορους, τους γογγυλόσπορους και τους ηλιανθόσπορους (ΕΕ L 141, σ. 55).

2 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 31 Αυγούστου 1988, οι αιτούσες υπέβαλαν, δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζητούν:

α) την αναστολή εκτελέσεως του προαναφερθέντος κανονισμού 1587/88,

β) τη λήψη προσωρινού μέτρου που θα υποχρεώσει την Επιτροπή να λάβει κάθε πρόσφορο μέτρο ώστε:

— πρώτον, να τους χορηγηθούν την τρίτη εργάσιμη ημέρα μετά την έκδοση της Διατάξεως που θα διατάσσει την αναστολή εκτελέσεως πιστοποιητικά με τα οποία να προκαθορίζεται η ενίσχυση για τη μεταποίηση των ελαιούχων σπόρων βάσει του συντελεστή που ίσχυε στις 7 Ιουνίου 1988, για τις ποσότητες γογγυλόσπορων, κραμβόσπορων και ηλιανθόσπορων που αναφέρονταν αντίστοιχα στις αιτήσεις προκαθορισμού που υπέβαλαν στις 7 Ιουνίου 1988·

— και, δεύτερον, να ακυρωθούν, χωρίς απώλεια της ασφάλειας, οι αιτήσεις για τα πιστοποιητικά προκαθορισμού τα οποία ζητήθηκαν και παρελήφθησαν μετά τις 8 Ιουνίου 1988, αλλά δεν χρησιμοποιήθηκαν, καθόσον αφορούν ποσότητες γογγυλόσπορων, κραμβόσπορων ή ηλιανθόσπορων που δεν υπερβαίνουν αντίστοιχα τις ποσότητες για τις οποίες θα χορηγηθούν πιστοποιητικά σε εκτέλεση του αιτουμένου προσωρινού μέτρου.

3 Η καθής κατέθεσε τις γραπτές της παρατηρήσεις στις 13 Σεπτεμβρίου 1988. Επειδή οι έγγραφοι ισχυρισμοί των διαδίκων περιλαμβάνουν τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για να εκδοθεί απόφαση επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, δεν κρίθηκε αναγκαίο να αναπτύξουν οι διάδικοι προφορικά τα επιχειρήματά τους.

4 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της παρούσας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, είναι σκόπιμο να υπομνηστούν με συντομία τα περιστατικά και το νομικό πλαίσιο της προκειμένης υποθέσεως.

5 Οι αιτούσες, η δραστηριότητα των οποίων συνίσταται μεταξύ άλλων στη μεταποίηση ελαιούχων σπόρων, υπέβαλαν στις 7 Ιουνίου 1988 στις αρμόδιες αρχές αιτήσεις προκα-

θορισμού της ενισχύσεως για τη μεταποίηση ποσότητας 370 000 περίπου τόνων κραμβόσπορων, γογγυλόσπορων και/ή ηλιανθόσπορων.

6 Το άρθρο 27 του κανονισμού 136/66 του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/02, σ. 33), έχει θεσπίσει πράγματι ένα σύστημα ενισχύσεων για τη μεταποίηση ορισμένων ελαιούχων σπόρων, στους οποίους συγκαταλέγονται και οι προαναφερθέντες. Η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού προβλέπει ότι η ενίσχυση αυτή είναι, καταρχήν, ίση με τη διαφορά μεταξύ της ενδεικτικής τιμής που ισχύει για το οικείο είδος σπόρου και της τιμής της διεθνούς αγοράς.

7 Το Συμβούλιο καθόρισε τους κανόνες που ισχύουν για τη χορήγηση της ενισχύσεως για τους ελαιούχους σπόρους με τον κανονισμό 1594/83, της 14ης Ιουνίου 1983, σχετικά με την ενίσχυση για τους ελαιούχους σπόρους (ΕΕ L 163, σ. 44), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 935/86 του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 1986 (ΕΕ L 87, σ. 5). Οι τρόποι εφαρμογής του συστήματος αυτού ενισχύσεων καθορίστηκαν με τον κανονισμό 2681/83 της Επιτροπής, της 21ης Σεπτεμβρίου 1983 (ΕΕ L 266, σ. 1).

8 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1594/83, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 935/86, το ποσό της ενισχύσεως είναι εκείνο που ισχύει την ημέρα κατά την οποία το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προβαίνει στην αναγνώριση των σπόρων. Το άρθρο 4 πάντως προβλέπει τη δυνατότητα προκαθορισμού, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, του ποσού της ενισχύσεως. Στην περίπτωση αυτή, όπως προκύπτει από το άρθρο 3, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, το ποσό της ενισχύσεως είναι αυτό που ισχύει κατά την ημέρα της καταθέσεως της αιτήσεως προκαθορισμού και εφαρμόζεται στους σπόρους που αναγνωρίστηκαν κατά τη διάρκεια της ισχύος του σχετικού με τον προκαθορισμό μέρους του πιστοποιητικού, η οποία, κατά το άρθρο 11 του κανονισμού 2681/83, είναι καταρχήν, πλην χορηγουμένης από την Επιτροπή εξαιρέσεως, 5 μήνες για τους κραμβόσπορους και τους γογγυλόσπορους και 4 μήνες για τους ηλιανθόσπορους και αρχίζει τον επόμενο μήνα εκείνου κατά τον οποίο υποβλήθηκε η αίτηση.

9 Το μέρος του πιστοποιητικού που περιέχει τον προκαθορισμό εκδίδεται καταρχήν την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την ημέρα καταθέσεως της αιτήσεως, με την επιφύλαξη

του άρθρου 8 του κανονισμού 1594/83, που προβλέπει ότι, σε περίπτωση ανώμαλης κατάστασης που επιφέρει ή υπάρχει κίνδυνος να επιφέρει διαταραχή στην κοινοτική αγορά των ελαιούχων σπόρων, η Επιτροπή μπορεί υπό ορισμένες προϋποθέσεις να αναστείλει τον προκαθορισμό της ενισχύσεως.

10 Στις 7 Ιουνίου 1988 η Επιτροπή, κρίνοντας ότι συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις του άρθρου 8 του κανονισμού 1594/83, εξέδωσε τον κανονισμό που ανέστειλε τον προκαθορισμό της ενισχύσεως για τους κραμβόσπορους, τους γογγυλόσπορους και τους ηλιανθόσπορους, για τα πιστοποιητικά για τα οποία είχε υποβληθεί αίτηση μεταξύ 7ης και 11ης Ιουνίου 1988.

11 Την ίδια ημέρα η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό 1584/88, της 7ης Ιουνίου 1988 (ΕΕ L 141, σ. 48), που καθόρισε χαμηλότερο συντελεστή από τον ισχύοντα στις 7 Ιουνίου 1988 για την ενίσχυση στον τομέα των ελαιούχων σπόρων, μεταξύ των οποίων και οι κραμβόσποροι, οι γογγυλόσποροι και οι ηλιανθόσποροι.

12 Κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι προσφυγές στο Δικαστήριο δεν έχουν αναστολτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο πάντως μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως. Μπορεί επίσης, δυνάμει του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, να διατάξει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα στις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιόν του.

13 Για να μπορεί να διαταχθεί προσωρινό μέτρο όπως αυτό που ζητείται εν προκειμένω, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας προβλέπει ότι οι αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά, από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του αιτουμένου προσωρινού μέτρου.

14 Από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι μέτρα του είδους αυτού μπορούν να λαμβάνονται μόνο αν είναι προσωρινά, υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας της υποθέσεως (βλέπε σχετικά, μεταξύ άλλων, τη Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 1981 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 60 και 190/81 R, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σσ. 1857, 1862), και ότι το επείγον μιας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων κατά το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας πρέπει να εκτιμάται από την άποψη της ανάγκης που υφίσταται να αποφανθεί προσωρινά το Δικαστήριο, προκειμένου να αποφευ-

χθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στο διάδικο που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου.

15 Οι αιτούσες ισχυρίζονται σχετικά ότι, επειδή είναι επιχειρήσεις που αγοράζουν πρώτες ύλες, τις μεταποιούν και προβαίνουν στην πώληση τελικών προϊόντων χωρίς διακοπή, θα υποχρεωθούν, για να εξασφαλίσουν το αδιάλειπτο των δραστηριοτήτων τους, να χρησιμοποιήσουν αμέσως τα πιστοποιητικά που έλαβαν μετά τις 8 Ιουνίου 1988, με τα οποία χορηγούνται ποσά ενισχύσεως χαμηλότερα από εκείνα για τα οποία είχαν υποβάλει αιτήσεις στις 7 Ιουνίου 1988. Θεωρουν ότι από τη στιγμή που θα τα χρησιμοποιήσουν θα είναι αδύνατη η επαναφορά στην πρότερη κατάσταση, οπότε θα τους απομένει μόνο η δυνατότητα να ζητήσουν αποζημίωση για τη ζημία που θα έχουν υποστεί οριστικά και την οποία αποτιμούν σε 24 περίπου εκατομμύρια Ecu. Ως εκ τούτου οι αιτούσες καταλήγουν ότι, λόγω της αναπόφευκτης αυτής μεταβολής της καταστάσεώς τους στο εγγύς μέλλον, εξαιτίας της οποίας θα υποστούν κατά τρόπο ανεπανόρθωτο ζημίες που μπορούν, προς το παρόν, να προληφθούν ακόμη, η επαναφορά στην πρότερη κατάσταση, που δεν θα είναι πλέον δυνατή όταν το Δικαστήριο εκδώσει την απόφασή του επί της κυρίας υποθέσεως, μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον με τη λήψη προσωρινών μέτρων που θα υποχρεώσουν την Επιτροπή να εγγυηθεί ότι θα τους χορηγηθούν πιστοποιητικά για τις επίμαχες ποσότητες με το συντελεστή ενισχύσεως που ίσχυε στις 7 Ιουνίου 1988.

16 Από τα στοιχεία που προηγήθηκαν προκύπτει ότι η μόνη ζημία που επικαλούνται οι αιτούσες είναι οικονομικής φύσεως και ίση προς τη διαφορά μεταξύ, αφενός, του ποσού των ενισχύσεων που θα χορηγούνταν για τις επίμαχες ποσότητες βάσει του ισχύοντος στις 7 Ιουνίου 1988 συντελεστή και, αφετέρου, του ποσού που προκύπτει από τους νέους συντελεστές, που ισχύουν από τις 8 Ιουνίου 1988 κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού 1584/88 της Επιτροπής.

17 Όπως προκύπτει μεταξύ άλλων από τη Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Οκτωβρίου 1977, στην υπόθεση 113/77 R (NTN Toyo Bearing κατά Επιτροπής, ECR σ. 1721), μια τέτοια ζημία δεν θεωρείται καταρχήν σοβαρή και ανεπανόρθωτη παρά μόνο αν δεν μπορεί να αποκατασταθεί πλήρως, ακόμη και αν οι αιτούντες κερδίσουν την κύρια δίκη.

18 Στην παρούσα περίπτωση δεν φαίνεται να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Η ζημία θα μπορούσε, εφόσον ήταν αναγκαίο, να αποκατασταθεί με την άσκηση αγωγής αποζημιώ-

σεως από τις αιτούσες βάσει των άρθρων 178 και 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ και επομένως δεν μπορεί να θεωρείται ανεπανόρθωτη (βλέπε σχετικά ιδίως: Διατάξεις του προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1983, υπόθεση 120/83 R, Raznoimport, Συλλογή 1983, σ. 2573, και της 17ης Δεκεμβρίου 1986, υπόθεση 294/86 R, Technointorg, Συλλογή 1986, σ. 3979).

19 Αν, εξάλλου, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, το Δικαστήριο ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό στην υπόθεση επί της ουσίας, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να εξαφανίσει τις συνέπειες του ακυρωθέντος κανονισμού, οπότε θα χορηγήσει αναδρομικά την ενίσχυση βάσει του συντελεστή που ίσχυε στις 7 Ιουνίου 1988.

20 Από τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει ότι οι αιτούσες δεν απέδειξαν ότι θα υποστούν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, αν δεν ληφθούν τα προσωρινά μέτρα που ζητούν, και ότι επομένως δεν απέδειξαν τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

αποφαινόμενος επί προσωρινών μέτρων, διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 26 Σεπτεμβρίου 1988.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart